

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 2To/36/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5313010127
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 11. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Marcela Malatká
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2022:5313010127.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Marcely Malatkej a sudcov JUDr. Eriky Bebčákovej a Mgr. Anny Mihálikovej, prejednal na verejnom zasadnutí konanom dňa 30. novembra 2022 odvolanie obžalovaného A. A. proti rozsudku Okresného súdu Čadca, sp.zn. 1T/38/2013 zo dňa 24.1.2022 a takto

rozhodol:

Podľa § 321 ods. 1 písm. d), ods. 3 Tr. por. z r u š u j e rozsudok Okresného súdu Čadca, sp.zn. 1T/38/2013 zo dňa 24.1.2022 v časti - vo výroku o treste.

Na základe § 322 ods. 3 Tr. por. pri nezmenenom výroku o vine
Obžalovaného A. A., nar. XX.X.XXXX v L., trvale bytom B. XXX/X, okr.
L., t.č. vo väzbe v inej trestnej veci v ÚVV a ÚVTOS
Bratislava

o d s u d z u j e :

Podľa § 422b ods. 2 Tr. zák. s použitím 39 ods. 1 Tr. zák. a § 38 ods. 2 Tr. zák. na trest odňatia slobody vo výmere 2 (dva) roky.

Podľa § 49 ods. 1 písm. a) Tr. zák., § 51 ods. 1, 2 Tr. zák. sa obžalovanému výkon trestu odňatia slobody podmienčne o d k l a d á na skúšobnú dobu v trvaní 2 (dva) roky s probačným dohľadom.

Podľa § 51 ods. 2, ods. 4 písm. h) Tr. zák. sa obžalovanému u k l a d á povinnosť spočívajúca v príkaze podrobiť sa v súčinnosti s probačným a mediačným úradníkom alebo iným odborníkom programu sociálneho výcviku alebo inému výchovnému programu.

Podľa § 60 ods. 1 písm. b) Tr. zák. súd u k l a d á obžalovanému trest prepadnutia vecí, a to:

- 1 ks nôž s puzdrom čiernej farby o celkovej dĺžke 34 cm a s dĺžkou čepele 21 cm s vyobrazením orlice a hákového kríža na rukoväti noža s nápisom na čepeľi,
- 1 ks kniha s čiernym obalom a zlatou potlačou s nápisom Adolf Hitler „Mein Kampf“,
- 2 ks nášivky čiernej farby s červeným lemovaním a bielou potlačou,
- 4 ks odznakov v tvare kruhu, čiernej farby s vyobrazením rôznych symbolov, a to na jednom s orlicou bielej farby a nápisom, na druhom s nápisom Valhalla, na treťom s nápisom „100 %“ FASCISTA“, na štvrtom s potlačou červenej farby,
- 1 ks vlajka čiernobieločervenej farby s vyobrazením čiernej orlice v strede,
- 1 ks fotoaparát zn. Samsung čiernej farby, výr. č. C 171C30Z611585N s nabíjačkou,
- 1 ks routerr bielej farby zn. Tenda, výr. č. W541R001283602939 s nabíjačkou čiernej farby (ADAPTOR),
- 1 ks notebook zn. ASUS, čiernej farby, výr. č. AANOAS44666543D s pamäťovou kartou modrej farby zn. PQI 150 X SDHC 8GB a so zdrojom zn. ASUS.

o d ô v o d n e n i e :

Okresný súd Čadca rozsudkom, sp.zn. 1T/38/2012 zo dňa 24.1.2022 obžalovaného A. A., nar. XX.X.XXXX v L., trvale bytom B. XXX/X, okres L., uznal vinným zo zločinu rozširovania extrémistických materiálov podľa § 422b ods. 1, ods. 2 písm. b) Tr. zák., na tom skutkom základe, že:

od presne nezisteného času do 15.júna 2012, prostredníctvom počítačovej siete na voľne dostupnom inzertnom portáli www.slovenskainzercia.sk < pod registráciou užívateľa „O. D.“ s kontaktnými údajmi telefónne číslo XXXXXXXXXXXX, e-mail O.@b.c <. a na voľne dostupnom inzertnom portáli www.armybazár.eu pod registráciou užívateľa „A.“ s kontaktnými údajmi telefónne číslo XXXXXXXXXXXX, e-mail A.@M. <., predovšetkým z bytu na adrese B. XXX/X, okr. L., ponúkal a predával rôzne extrémistické materiály znázorňujúce symboly, heslá a iné písomné, grafické a obrazové prejavy skupín osôb a hnutí, ktoré násilím, hrozbou násillia alebo hrozbou inej ujmy smerujú k potláčaniu základných práv a slobôd osôb, a to najmä vlajky Tretej ríše, taniere z pevnosti Wewelsburg, pracky na opasok Waffen SS a Wermacht, prstene Waffen SS a iné takéto predmety, ktoré v uvedenom byte aj prechovával vrátane vecí nájdených, zadokumentovaných a zaistených dňa 15. júna 2012 pri domovej prehliadke uvedeného bytu v B. XXX/X, a to konkrétne vrátane slávnostného noža s emblémom nacistickej orlice so svastikou a heslom: „mojou cťou je vernosť“ - mottom jednotiek SS, ďalej knihy s čiernym obalom a zlatou potlačou s nápisom Adolf Hitler „Mein Kampf“ a vyobrazením orlice a hákového kríža, ďalej nášivky čiernej farby s červeným lemovaním a bielou potlačou vyobrazujúce symboliku 1. tankovej divízie SS Leibstandarte SS Adolf Hitler“, ďalej nášivky čiernej farby s červeným lemovaním a bielou potlačou zobrazujúce symboliku 2. tankovej divízie SS „Das Reich“, ďalej odznaku čiernej farby v tvare kruhu s červenou potlačou označovaný ako symbol „čierneho slnka“, ďalej troch kusov odznakov čiernej farby v tvare kruhu s vyobrazením rôznych symbolov, a to na jednom s orlicou bielej farby a nápisom, na druhom so zobrazeným symbolom a nápisom „Valhalla“ a na treťom s nápisom „100% FASCISTA“, ďalej vlajky čiernej - bielo - červenej farby s vyobrazením čiernej orlice v strede, pričom všetky vyššie uvedené predmety si zaobstaral presne nezisteným spôsobom na doposiaľ nezistenom mieste od doposiaľ nezistenej osoby a následne ich kupujúcemu zasielal na dobierku poštou.

Za spáchanie tejto trestnej činnosti súd obžalovaného odsúdil podľa § 422b ods. 2 Tr. zák. na trest odňatia slobody vo výmere 3 (tri) roky. Podľa § 49 ods. 1 písm. a) Tr. zák., § 51 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. obžalovanému sa výkon trestu odňatia slobody podmienene odkladá na skúšobnú dobu 2 (dva) roky s probačným dohľadom. Podľa § 51 ods. 2, ods. 4 písm. h) Tr. zák. sa obžalovanému ukladá povinnosť spočívajúca v príkaze podrobiť sa v súčinnosti s probačným a mediačným úradníkom alebo iným odborníkom programu sociálneho výcviku alebo inému výchovnému programu.

Podľa § 60 ods. 1 písm. b) Tr. zák. súd obžalovanému uložil aj trest prepadnutia vecí, ktoré boli určené na spáchanie trestného činu, a to:

- 1 ks nôž s puzdrom čiernej farby o celkovej dĺžke 34 cm a s dĺžkou čepele 21 cm s vyobrazením orlice a hákového kríža na rukoväti noža s nápisom na čepeli, 1 ks kniha s čiernym obalom a zlatou potlačou s nápisom Adolf Hitler „Mein Kampf“, 2 ks nášivky čiernej farby s červeným lemovaním a bielou potlačou, 4 ks odznakov v tvare kruhu, čiernej farby s vyobrazením rôznych symbolov, a to na jednom s orlicou bielej farby s nápisom, na druhom s nápisom Valhalla, na treťom s nápisom „ 100% FASCISTA“, na štvrtom s potlačou červenej farby, 1 ks vlajka čiernobieločervenej farby s vyobrazením čiernej orlice v strede, 1ks fotoaparát zn. Samsung, čiernej farby, výr. č. C 171C30Z611585N s nabíjačkou, 1 ks router bielej farby zn. Tenda, výr. č. W541R001283602939 s nabíjačkou čiernej farby (ADAPTOR), 1 ks notebook zn. ASUS, čiernej farby, výr. č. AANOAS44666543D s pamäťovou kartou modrej farby zn. PQI 150 X SDHC 8GB a so zdrojom zn. ASUS. Podľa § 60 ods. 6 Tr. zák. vlastníkom prepadnutých vecí sa stáva štát.

Proti tomuto rozsudku podal odvolanie obžalovaný A. A. ihneď po jeho vyhlásení dňa 24.1.2022 priamo do zápisnice o hlavnom pojednávaní. Zahlásené odvolanie obžalovaný zdôvodnil prostredníctvom obhajcu písomným podaním zo dňa 19.4.2022, doručeným Okresnému súdu Čadca dňa 28.4.2022:

Zastáva názor, že prvostupňový súd nedostatočne zistil skutkový stav, respektíve nevysporiadal sa so všetkými okolnosťami významnými pre rozhodnutie a na uvedenom poklade vyvodil nesprávny právny záver. Hodnotenie dôkazov nebolo vykonané v intenciách § 2 ods. 10 až 12 Tr. por., a teda nebol zistený

skutkový stav veci tak, aby nevznikli dôvodné pochybnosti o dôkladnom preskúmaní skutkového stavu veci v rozsahu nevyhnutnom pre rozhodnutie.

Je presvedčený, že v jeho prípade bola porušená zásada zistenia skutkového stavu bez dôvodných pochybností. Dôkazy v jeho prospech a to najmä jeho výsluchy a doložené listinné dôkazy, neboli v odôvodnení meritórneho rozhodnutia zohľadnené. Súd len skonštatoval, že sa v podstate priznal a dôkazy nasvedčujú tomu, že sa skutok stal. Zároveň konštatoval, že rozhodol na podklade právneho názoru Krajského súdu v Žiline vyjadreného v uznesení Krajského súdu v Žiline, sp.zn. 2To/5/2021 zo dňa 31.3.2021.

Okresný súd do uznesenia Krajského súdu v Žiline, sp.zn. 2To/5/2021 zo dňa 31.3.2021 mal diametrálne odlišný názor a rozhodol tak, že ho opakovane oslobodil spod obžaloby s odôvodnením, že skutok, ktorý sa mu kladie za vinu, nie je trestným činom. Preto posledné rozhodnutie prvostupňového súdu považuje za zmätočné, nakoľko na podklade tých istých dôkazov, na základe ktorých ho napadnutým rozsudkom súd právoplatne v minulosti oslobodil, ho teraz odsúdil, a to s poukazom na právny názor uvedený v uznesení Krajského súdu v Žiline. Tento názor len stroho odôvodnil, kde sa opiera o znalecký posudok vypracovaný znalcom Mgr. Medveckým. Uvedený znalecký posudok tak, ako sa vyjadril a aj preukázal, nie je odborný a to doslova. Absentuje v ňom odborná literatúra, z ktorej autor čerpal. Jedno literárne dielo a „internet“ je výsmechom a má ďalej od odbornosti, chýba akákoľvek komparácia, resp. možnosť preverenia zdrojov a aj samotných záverov vyvedených znalcom v znaleckom posudku na podklade použitej literatúry a to aj s prihliadnutím, že znalec je historik a odborník na politický extrémizmus, o čom svedčí jeho vzdelanie.

V priebehu dokazovania rovnako poukázal na tendenčnosť posudku a to v intenciách tvrdení, že znalec, ktorý je vyštudovaný historik, si dovolil vytvoriť ideový rámec na základe ním prezentovaného. Poukazuje opakovane na to, že znalec nemá na uvedené stanovisko žiadne oprávnenie, nie to vzdelanie. Vo svojom „odbornom posudku“ prezentuje len svoj subjektívny, tendenčný a neodborný názor. O uvedenom sa sám usvedčuje, keď uvádza vo svojom znaleckom posudku, že sionizmus je ako taký marginálny, resp. v dnešnej dobe už neexistuje. Uvedené však bolo obhajobou racionálne a pochopiteľne argumentačne a fakticky vyvrátené. Vrcholný politický predstaviteľ štátu Izrael, ako aj americký prezident v tom čase, túto politiku presadzoval a verejne hlásal. Dôkazy predložil do spisu. Koniec koncov znalec sa pod ťarchou dôkazov na hlavnom pojednávaní dňa 15.6.2020 priznal, že sionizmus zjavne pretrváva doposiaľ. Rovnako uviedol, že nie je odborník na politiku štátu Izrael. Zároveň však alibisticky zotrval na svojom posudku. Taktiež pripustil, že symbol Dávidovej hviezdy môže znamenať nesúhlas s politikou štátu Izrael tak, ako to uviedol vo svojom výsluchu pri jeho obhajobe. Rovnako sa znalec vyjadril, že pojem sionista a žid nie sú totožné pojmy. Poukázal, že sionista je politický pojem. Aj napriek tomu si znalec dovolil vyvodit' uvedený ideový rámec jeho osoby len preto, lebo verejne prezentuje dlhodobý odpor k politike sionizmu. Rovnako znalec na hlavnom pojednávaní dňa 15.6.2020 uviedol, že nemá vedomosť, že by v štáte Izrael bola skupina, ktorá sa nazýva sionisti. Rovnako na jeho otázku, či považuje súčasného premiéra Izraela za sionistu, sa znalec ani len nevedel vyjadril' a opakovane aj uviedol, že nie je špecialista na politiku štátu Izrael. Aj napriek uvedenému vypracoval znalecký posudok so záverom, kde si dovolil tvrdit' opak. Znalec na uvedenom hlavnom pojednávaní zároveň priznal, že nemá ani potuchy o politike štátu Izrael a sionizme ako takom. Podsunul súdu a obžalobe svoj vedome neodborný a zjavne subjektívny a aj nesprávny názor, z ktorého dokonca vyvodil, aký bol a je jeho ideový rámec. Toto je fakt. Znalec vytvára posudky pre obžalobu, tak ako to on vidí subjektívne, nie odborne. Kladie otázku, prečo.

V tomto konkrétnom prípade bol znalecký posudok znalca neodborný, bez riadneho uvedenia diel, z ktorých čerpal. To je fakt. Znalec nesprávne opisuje niečo, čomu sám nerozumie, resp. nemá o tom vedomosť, čo sám predsa pri výsluchu priznáva. To je rovnako fakt. Znalec na podklade týchto svojich neodborných a nesprávnych subjektívnych názorov dokonca zašiel tak ďaleko, že ako znalec z odvetvia politický extrémizmus (vyštudovaný historik) vytvára o ňom ideový rámec bez toho, že by ho osobne vyšetril, prípadne konal spôsobom, ako konajú psychológovia, či psychiatri. Znalec však nemá vzdelanie z uvedených odvetví a teda ani právomoc podľa jeho názoru. A sám predsa uvádza pri svojom výsluchu názor, ako vypracoval svoj odborný znalecký posudok. Znalec pri výsluchu dňa 15.6.2020 uviedol, že na otázky, ktoré dostal, a s ktorými sa vyrovnával, boli všeobecne položené. A na ich zodpovedanie, väčšej časti z nich, podľa jeho názoru stačí všeobecný rozhľad vysokoškolsky vzdelaného človeka, a preto sa rozhodol pre zdroje uvedené v znaleckom posudku, ktorý vypracoval a tieto považoval za dôveryhodnú odbornú literatúru. S čím sa obžalovaný v žiadnom prípade nestotožňuje. Kladie otázku, či internet je dôveryhodná odborná literatúra.

Súd sa v napadnutom rozsudku doslova nijako nevysporiadal s týmito jeho opakovanými a vyššie podrobne popísanými námietkami. Avšak prioritne sa na znalecký posudok Mgr. Medveckého v celom

rozsahu odvoláva. Nakoniec samotné konanie posledných 5 rokov sa ťahá práve pre nevyhnutnosť doplnenia dokazovania. Taktiež súd v napadnutom rozsudku všeobecne konštatuje a prihliada na posudok predchádzajúcej znalkyne Mgr. Roguľovej, ktorá však nevyslovila žiaden relevantný, pre odsudzujúci rozsudok podstatný záver ani vo svojom posudku, ani pri svojom výsluchu. V priebehu konania rovnako poukázal a odprezentoval, že aj repliky predmetov, ktoré zbieral, majú hodnotu a sú zberateľky akceptovateľné.

Napadnuté rozhodnutie preto považuje za arbitrárne a neakceptovateľné, v rozpore s vykonanými dôkazmi a teda v konečnom dôsledku za nezákonné. Absentuje racionálny základ a zdôvodnenie pre pochopenie, prečo ho Okresný súd Čadca v roku 2017 a rovnako po doplnení dokazovania a s doplnením dokazovania v roku 2020 spod obžaloby oslobodil „a vyvodil záver, že skutok nie je trestným činom“ a na podklade tých istých dôkazov ho teraz za žalovaný skutok odsúdil.

Je toho názoru, že vykonané dôkazy sú v podstatnom skutkovom základe odlišné, v tomto procese bola porušená zásada prezumpcie neviny, o čom svedčí okrem iného aj absurdný odvolací dôvod obžaloby, že je súdený aj v iných obdobných veciach. Rovnako v tomto procese je porušené právo na spravodlivý súdny proces. Obžaloba bola roky pasívna v konaní pred súdom. Poukazuje ako príklad na rozsiahle a podstatné doplnenie dokazovania pred súdom na hlavnom pojednávaní dňa 15.6.2020, kedy bol vo veci vypočúvaný znalec. Obžaloba nepoložila ani len jednu otázku znalcovi, či obžalovanému. Od počiatku súdneho procesu nedokazovala obžaloba vinu, tak ako je nevyhnutné v zmysle nášho trestného konania, ale obhajoba bola nútená vyvíňať sa a preukazovať svoju nevinu. Je preto presvedčený, že obžaloba doposiaľ nepredložila dôkaz, ktorý by ho usvedčoval z naplnenia skutkovej podstaty trestného činu, ktorý sa mu kladie za vinu v tomto trestnom procese.

Z uvedeného nadobudol presvedčenie, že obžaloba a následne súd nielen nezohľadnil dôkazy, ktoré boli v jeho prospech, ale obžaloba a následne súd svojvoľne zhodnotil dôkazy, ktoré boli vykonané, a to bez akéhokoľvek akceptovateľného racionálneho základu. Ani samotné zdôvodnenie meritórneho rozhodnutia súdu neobsahuje vzťah medzi skutkovými zisteniami a úvahami pri hodnotení dôkazov na strane jednej a právnymi závermi na strane druhej. Respektíve v predmetnom rozhodnutí súdu sú urobené skutkové zistenia v extrémnom nesúlade s vykonanými dôkazmi. Preto nie je a ani nemôže byť v právomoci ktoréhokoľvek orgánu činného v trestnom konaní alebo súdu robiť selekciu dôkazov podľa svojho vlastného uváženia a upravovať tak dôkaznú situáciu podľa vlastnej úvahy a ľubovôle. Prípadne tiež z daných dôkazov a priori preferovať tie, ktoré potvrdzujú zvolenú skutkovú verziu vyhovujúcu obžalobe, resp. súdu, tak ako sa stalo v tomto konkrétnom prípade.

Procesný súd v jeho veci konal a rozhodol v rozpore s povinnosťou náležite zistiť skutkový stav bez dôvodných pochybností. Obžaloba a následne súd rozhodol na základe selekcie všetkých vykonaných dôkazov. Vybral si len tie, ktoré vyhovovali obžalobe v predmetnej veci, respektíve tie vyselekoval a preferoval. Podľa jeho názoru ani v samotnom odôvodnení meritórneho rozhodnutia nebolo náležite odôvodnené, prečo súd rozhodol tak, ako rozhodol vo všetkých súvislostiach k skutku, ktorý mal údajne spáchať, tak ako sa mu to obžalobou kládlo za vinu.

Záverom poukazuje na skutočnosť, že samotné trestné konanie trvá už 10 rokov, čo je jednoznačne v rozpore z čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd. Každý má mať právo, aby jeho vec bola prejednaná nestranným a nezávislým súdom v primeranej lehote. Z rozhodovacej praxe vo výnimočných prípadoch uznáva Európsky súd pre ľudské práva za primeranú lehotu 6 rokov konania pred vnútroštátnymi orgánmi. Táto lehota je v súčasnosti takmer dvakrát dlhšia. Aj s prihliadnutím na všetky okolnosti prípadu. Konanie je v rozpore s uvedeným čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, preto sa pre uvedené domnieva, že je nevyhnutné toto trestné konanie bezodkladne v celom rozsahu zastaviť.

Z vyššie uvedených dôvodov zastáva názor, že odsudzujúci rozsudok prvostupňového súdu je nesprávny, nemá oporu vo vykonanom dokazovaní, resp. vykonané dôkazy nevytvárajú pre takéto rozhodnutie podklad. Navrhuje, aby odvolací krajský súd napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa zrušil z dôvodov podľa § 321 ods. 1 písm. a), b), c), d) Tr. por. a vec vrátil na ďalšie konanie prvostupňovému súdu alebo by vo veci rozhodol sám.

Prokurátor sa k dôvodom odvolania obžalovaného písomne nevyjadril.

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací podľa § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ (obžalovaný A. A.) podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo, pričom prihliadal aj na chyby, ktoré odvolaním neboli vytýkané, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por. Zistil potom, že odvolanie podané obžalovaným A. A. bolo podané oprávnenou osobou, proti výrokom rozhodnutia, proti ktorým

je prípustné, v zákonom stanovenej lehote a toto je čiastočne dôvodné vo vzťahu k výroku o treste, a to z dôvodov uvádzaných obžalovaným.

Na úvod krajský súd považuje za potrebné pripomenúť, že v prípade odvolaním napadnutého rozsudku sa jedná v poradí o tretí rozsudok v tejto trestnej veci. Vo veci už bolo v minulosti rozhodnuté rozsudkom Okresného súdu Čadca, sp.zn. 1T/38/2013 zo dňa 4.12.2017, ktorý bol na podklade odvolania prokurátora zrušený uznesením Krajského súdu v Žiline, sp.zn. 2To/28/2018 zo dňa 12.9.2018 a vec bola vrátená súdu prvého stupňa, aby ju znovu prejednal a rozhodol. Následne okresný súd vo veci rozhodol rozsudkom, sp.zn. 1T/38/2013 zo dňa 31.8.2020, ktorý bol na podklade odvolania prokurátora zrušený uznesením Krajského súdu v Žiline, sp.zn. 2To/5/2021 zo dňa 31.3.2021 a vec bola opätovne vrátená súdu prvého stupňa, aby ju znovu prejednal a rozhodol. Naposledy bolo vo veci rozhodnuté okresným súdom rozsudkom, sp.zn. 1T/38/2013 zo dňa 24.1.2022, ktorý je na podklade odvolania obžalovaného A. A. predmetom prieskumu v tomto odvolacom konaní.

Verejné zasadnutie o odvolaní obžalovaného A. A. sa pred odvolacím krajským súdom konalo v neprítomnosti obžalovaného A. A.. Obžalovaný bol na verejné zasadnutie predvolaný riadne a včas. V predvolaní bol riadne poučený o možnosti konania verejného zasadnutia v jeho neprítomnosti. Obžalovaný pred konaním verejného zasadnutia písomným podaním zo dňa 15.11.2022, doručeným Krajskému súdu v Žiline dňa 22.11.2022, požiadal o vykonanie verejného zasadnutia v jeho neprítomnosti. V neprítomnosti obžalovaného navrhol verejné zasadnutie vykonať aj na verejnom zasadnutí prítomný obhajca obžalovaného a prokurátor. Vykonaniu verejného zasadnutia v neprítomnosti obžalovaného nebránila žiadna zákonná prekážka. Na verejnom zasadnutí bol prítomný obhajca obžalovaného. Obhajca obžalovaného v rámci konečného návrhu na verejnom zasadnutí navrhol, aby odvolací súd rozhodol v intenciách podaného odvolania a tomuto v celom rozsahu vyhovel. Prokurátor navrhol odvolanie obžalovaného zamietnuť ako nedôvodné postupom podľa § 319 Tr. por., nakoľko rozhodnutie súdu prvého stupňa považuje za zákonné a spravodlivé.

Odvolací súd predovšetkým zistil, že vo vzťahu k skutkovým zisteniam tvoriacim podstatu súdeného trestného činu (zločinu rozširovania extrémistických materiálov podľa § 422b ods. 1, ods. 2 písm. b/ Tr. zák.) je napadnutý rozsudok výsledkom konania, v ktorom sa postupovalo podľa ustanovení Trestného poriadku a v ktorom nedošlo k žiadnym chybám, ktoré by mohli mať vplyv jednak na objasnenie skutkového stavu veci a jednak práva obžalovaného na obhajobu. V tejto súvislosti tiež krajský súd uvádza, že súd prvého stupňa postupoval v intenciách posledného zrušujúceho rozhodnutia odvolacieho súdu a rešpektoval právny názor v ňom vyslovený odvolacím súdom. Skutkové zistenia súdu prvého stupňa tak, ako sú uvedené v napadnutom rozsudku, sú správne, lebo zodpovedajú výsledkom dokazovania vykonaného na hlavnom pojednávaní. Vzhľadom na to odvolací súd v otázkach skutkových zistení odkazuje na správne, podrobne rozvedené dôvody rozsudku súdu prvého stupňa, s ktorými sa v plnom rozsahu stotožňuje. Súd prvého stupňa vykonal dokazovanie vo veci v rozsahu potrebnom na rozhodnutie a vyvodil z neho správne skutkové zistenia. Pri hodnotení dôkazov, ktoré vykonal v potrebnom rozsahu a zákonným spôsobom, postupoval dôsledne v zmysle § 2 ods. 12 Tr. por., teda hodnotil ich na základe vnútorného presvedčenia, založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo, aj v ich súhrne a v konečnom dôsledku dospel k logicky odôvodneným a správnym skutkovým zisteniam. V rámci skutku je konanie obžalovaného súčasne dostatočne konkretizované tak, že toto napĺňa zákonné znaky skutkovej podstaty zločinu rozširovania extrémistických materiálov podľa § 422b ods. 1, ods. 2 písm. b) Tr. zák. Takto v skutku popísané protiprávne konanie obžalovaného má oporu v dokazovaní vykonanom na hlavnom pojednávaní pred okresným súdom, ako na to v podrobnostiach a s odkazom na konkrétne vykonané dôkazy a z nich vyplývajúce skutočnosti poukázal súd prvého stupňa v odôvodnení napadnutého rozsudku.

Z odôvodnenia rozsudku súdu prvého stupňa je tiež zrejmé, ktoré skutočnosti vzal súd za dokázané v súvislosti so žalovaným skutkom, o ktoré dôkazy svoje skutkové zistenia oprel a akými úvahami sa spravoval pri hodnotení dôkazov. Prvostupňový súd súčasne v odôvodnení napadnutého rozsudku vyložil, ako sa vyrovnal s podstatnou obhajobou obžalovaného A. A. a akými právnymi úvahami sa spravoval, keď posudzoval dokázané skutočnosti podľa príslušných ustanovení v otázke viny. Krajský súd sa preto v týchto smeroch stotožňuje s presvedčivým a správne odôvodneným rozsudkom súdu prvého stupňa a v podrobnostiach naň odkazuje.

Nadriadený krajský súd je toho názoru, že napadnutý rozsudok obsahuje všetky zákonom stanovené kritéria z hľadiska jeho formy a obsahu. Rozsudok s jeho odôvodnením je presvedčivý, zrozumiteľný a neoponecháva nadriadenému súdu otvorenú žiadnu podstatnú otázku, ktorú by bolo potrebné riešiť. Krajský súd si osvojuje dôvody napadnutého rozsudku, na ktoré v plnom rozsahu odkazuje, a považuje za nadbytočné správne závery súdu prvého stupňa vo svojom rozhodnutí opakovať, a to preto, lebo v dvojinštancnom súdnom konaní rozhodnutia súdu prvého stupňa a nadriadeného súdu tvoria jednotu a v prípade, ak si nadriadený súd osvojuje správnosť záveru napadnutého rozhodnutia súdu prvého stupňa, je potom jeho úlohou zamerať sa na riešenie odvolacích námietok obžalovaného a jeho obhajcu.

V širších súvislostiach krajský súd poukazuje na rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky (II. US 78/05, III. US 264/08, IV. US 372/08) a judikatúru Európskeho súdu pre ľudské práva, v zmysle ktorej pri zamietnutí odvolania sa odvolací súd môže obmedziť i na prevzatie odôvodnenia nižšieho súdu (rozsudok vo veci Helle v. Fínsko z 19.12.1997, sťažnosť č. 20772/92, body 59-60). Predpokladom tohto postupu je splnenie podmienky založenej na zistení, že samotné rozhodnutie podriadeného súdu možno pokladať za dostatočne odôvodnené (Boldea v. Romania, rozsudok z 15.2.2017 k sťažnosti č. 19997/02, § 33; Hirvisaari v. Finland, rozsudok z 27.9.2001 k sťažnosti č. 49684/99, § 31, § 33).

Skutočnosť, že obžalovaný A. A. sa nestotožňuje so skutkovými a právnymi závermi súdu prvého stupňa v napadnutom rozsudku, nemôže samo osebe viesť odvolací súd k záveru o zjavnej neodôvodnenosti záverov vyslovených súdom prvého stupňa.

Odôvodnenie súdneho rozhodnutia v odvolacom konaní nemá odpovedať na každú námietku, či argument použitý v opravnom prostriedku, ale iba na tie, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie o odvolaní a zostali sporné, alebo sú nevyhnutné na doplnenie dôvodov prvostupňového rozhodnutia, ktoré sa preskúmava v odvolacom konaní.

Pokiaľ ide o odvolacie námietky obžalovaného, je potrebné predovšetkým uviesť, že tu obžalovaný A. A. a jeho obhajca rovnako ako v konaní pred súdom prvého stupňa dôsledne využili všetky svoje práva zakotvené v § 34 Tr. por. Obžalovaný sa vyjadril ku skutočnostiam, ktoré sú mu kladené za vinu, namietať a spochybňoval predovšetkým hodnotenie vykonaných dôkazov prvostupňovým súdom a vyjadril sa aj k tým skutočnostiam, ktoré považoval za jeho pohľadu za dôležité a rozhodujúce.

Reagujúc na odvolacie námietky obžalovaného A. A. odvolací súd považuje za potrebné poukázať na nasledovné a doplniť:

Pokiaľ ide o odvolacie námietky obžalovaného vo vzťahu ku skutkovým zisteniam a hodnoteniu dôkazov, odvolací súd primárne uvádza, že súd prvého stupňa pri hodnotení dôkazov vo vzťahu k žalovaným skutkom podľa § 2 ods. 12 Tr. por. vysvetlil, aké konanie obžalovaného má za preukázané a nedostal sa do situácie, ktorá by odôvodňovala postup v zmysle procesného pravidla in dubio pro reo (v pochybnostiach v prospech obžalovaného).

Do práva na spravodlivý proces nepatrí právo účastníka konania, aby sa všeobecný súd stotožnil s jeho právnymi názormi, návrhmi a hodnotením dôkazov. Právo na spravodlivý proces neznamená ani právo na to, aby bol účastník konania pred všeobecným súdom úspešný, teda aby bolo rozhodnuté v súlade s jeho požiadavkami a právnymi názormi. Súd neporuší žiadne práva obžalovaného, ak si neosvojí ním navrhovaný spôsob hodnotenia vykonaných dôkazov a ak sa neriadi jeho výkladom všeobecne záväzných predpisov.

Aj keď obžalovaný A. A. počas celého trestného konania popiera spáchanie skutku, odvolací súd poukazuje na silu dôkazov vykonaných na hlavnom pojednávaní, ktoré preukazujú vinu obžalovaného a na ktoré poukázal súd prvého stupňa v odôvodnení napadnutého rozsudku. Vykonané dôkazy vytvárajú logickú, ničím nenarušenú a uzatvorenú sústavu vzájomne sa dopĺňajúcich a na seba naväzujúcich priamych a nepriamych dôkazov, ktoré vcelku a spoľahlivo dokazujú, že obžalovaný A. A. spáchal žalovaný skutok zločinu rozširovania extrémistických materiálov. Z vykonaných dôkazov možno spoľahlivo a bez akýchkoľvek vážnejších pochybností prijať len jediný záver o tom, že obžalovaný A. A. spáchal žalovaný skutok zločinu rozširovania extrémistických materiálov v zmysle podanej obžaloby a vylúčiť prijatie iného záveru.

Obžalovaný sa aj naďalej v podanom odvolaní necíti byť vinným zo spáchania skutku uvedeného vo výroku napadnutého rozsudku.

Podľa § 422b ods. 1, ods. 2 písm. b) Tr. zák. v znení účinnom v čase skutku, kto rozmnožuje, prepravuje, zadovážuje, sprístupňuje, uvádza do obehu, dováža, vyváža, ponúka, predáva, zasiela alebo rozširuje extrémistické materiály a spácha čin verejne, potrestá sa odňatím slobody na tri roky až osem rokov.

Positívne vymedzenie extrémistického materiálu je obsiahnuté v definícii § 130 ods. 8 Tr. zák. v znení účinnom v čase skutku. Toto ustanovenie je vždy nevyhnutné vykladať v nerozlučnej jednote s ustanovením § 130 ods. 9 Tr. zák., obsahujúcom spresňujúce pozitívne vymedzenie extrémistického materiálu vzhľadom na účel tohto materiálu. Aby išlo o extrémistický materiál podľa § 130 ods. 8 Tr. zák. v kontexte § 130 ods. 9 Tr. zák. sa takýto materiál musí vyrábať, rozširovať, uvádzať do obehu, robiť verejne prístupným alebo prechovávať v úmysle podnecovať nenávisť, násilie alebo nedôvodne odlišné zaobchádzanie voči skupine osôb alebo jednotlivcovi pre jeho príslušnosť k niektorej rase, národu, národnosti, farbe pleti, etnickej skupine, pôvodu, rodu alebo pre ich náboženské vyznanie, ak je zámienkou pre predchádzajúce dôvody a replika extrémistického materiálu alebo jeho napodobenina, ktorá je zameniteľná s originálom.

Na základe dokazovania vykonaného pred súdom prvého stupňa je v tomto trestnom konaní nesporným, že obžalovaný prostredníctvom počítačovej siete na voľne dostupných internetových portáloch ponúkal a predával, ako aj vo svojom byte prechovával predmety konkretizované v skutku obžaloby a ktoré bližšie analyzovala znalkyňa PhDr. Jaroslava Roguľová. Sporným však bolo a podstata dokazovania pred súdom prvého stupňa bola zameraná na zistenie, či obžalovaný tak činil v úmysle podnecovať nenávisť, násilie alebo nedôvodne odlišné zaobchádzanie voči skupine osôb alebo jednotlivcovi pre jeho príslušnosť k niektorej rase, národu, národnosti, farbe pleti, etnickej skupine, pôvodu, rodu alebo pre ich náboženské vyznanie. Jedine v prípade preukázania takéhoto úmyslu obžalovanému je totiž možné obžalovaného uznať vinným zo žalovaného zločinu rozširovania extrémistických materiálov podľa § 422b ods. 1, ods. 2 písm. b) Tr. zák.

Súd prvého stupňa vyhodnotením vykonaných dôkazov dospel k správnejmu záveru, že takýto úmysel obžalovaného preukázaný bol, a teda je tu daná plná trestnoprávna zodpovednosť obžalovaného za spáchanie zločinu rozširovania extrémistických materiálov podľa § 422b ods. 1, ods. 2 písm. b) Tr. zák.

Krajský súd si je vedomý, že v rámci podaného znaleckého posudku znalec Mgr. Matej Medvecký, PhD. uvádza viaceré možnosti výskytu a použitia mena „O. T.“ a tiež berie na vedomie obhajobu obžalovaného, že užívateľskú registráciu O. D. použil preto, lebo takto ho od roku 2006 alebo 2007 prezývali kamaráti z dôvodu témy, ktorej sa venoval a pri registrácii si osoby väčšinou dávajú svoje prezývky. V tejto súvislosti však aj krajský súd totožne s okresným súdom uvádza, že použitie užívateľského mena O. D. v danom prípade nie je možné skúmať izolovane, ale uvedené je potrebné hodnotiť v kontexte s jeho použitím v rámci tohto trestného konania, a to konkrétne použitie užívateľského mena „O. D.“ v súvislosti s povahou a charakterom predávaných vecí špecifikovaných v podanej obžalobe (ako tieto vyhodnotila znalkyňa PhDr. Jaroslava Roguľová). Zo znaleckého posudku znalca Mgr. Mateja Medveckého, PhD. vyplýva, že meno „O. D.“ jednoznačne evokuje príslušnosť jeho nositeľa ako člena židovskej komunity. Osoba s priezviskom Kohn patrí medzi frekventované napr. v židovských vtípkoch, ale v minulosti sa osoba s takýmto menom príležitostne objavovala aj v dobovej antisemitskej propagande ako symbol žida. Pokiaľ ide o predmety, ktoré obžalovaný ponúkal a predával prostredníctvom internetových sietí a boli u neho nájdené počas domovej prehliadky, aj s prihliadnutím na závery znaleckého posudku znalkyne PhDr. Jaroslavy Roguľovej možno skonštatovať, že v podstate sa jedná o predmety (repliky), ktoré sú používané v súčasnej neonacistickej scéne, ktorá sa snaží ideovo nadväzovať na dobový nacizmus.

Obžalovaný k prečiarknutej židovskej hviezde v súvislosti s jeho registráciou na Facebooku, na svoju obhajobu uvádzal, že sa jedná o istý protest voči politike Izraela a podpore skutočných sionistov v regióne Palestínčanov a uvedené nemá nič spoločné s nenávisťou k národom alebo samotnému štátu. V tejto súvislosti krajský súd dáva do pozornosti vyjadrenie znalca Mgr. Mateja Medveckého, PhD. k symbolu šesťcípej Dávidovej hviezdy v kruhu. Podľa jeho vedomostí je možné s takýmto symbolom sa stretnúť najmä v prostredí, ktoré sa z nejakého dôvodu vymedzuje voči židom, prípadne je antisemitské. Symbol sa najčastejšie objavuje v prostredí rôznych radikálnych skupín, napr. neonacistov. Ohľadne

preškrtnutej Dávidovej hviezdy sa znalkyňa PhDr. Jaroslava Roguľová vyjadrila, že materiály takejto povahy propagujú alebo hovoria o nacizme a rozvíjajú odkaz nacizmu a neonacizmu v súčasnosti, patrí medzi symboly, ktoré nejakým spôsobom odkazujú na historické hnutia a režimy, ktoré potláčajú ľudské práva a slobody. Použitie prečiarknutej židovskej hviezdy v súvislosti s registráciou obžalovaného na Facebooku je tiež nutné hodnotiť nie izolovane, ale aj v kontexte s predmetmi, ktoré obžalovaný šíril, ponúkal a predával prostredníctvom internetovej siete a boli u neho nájdené počas domovej prehliadky. Aj s prihliadnutím na závery znaleckého posudku znalkyne PhDr. Jaroslavy Roguľovej možno skonštatovať, že v podstate sa jedná o predmety (repliky), ktoré sú používané v súčasnej neonacistickej scéne, ktorá sa snaží ideovo nadväzovať na dobový nacizmus.

Predaj predmetov špecifikovaných v skutku prostredníctvom internetu obžalovaný zdôvodňoval výlučne tým, že to boli veci z jeho súkromnej zbierky, ktoré sa rozhodol prediť preto, lebo sa dopyčul, že bol prijatý protiústavný zákon a môže mať s tým problém. Ohľadne týchto vecí je potrebné zohľadniť, že sa nejednalo o originály týchto predmetov, ale o repliky. Repliky zberateľskú hodnotu nemajú. Ako vyplýva zo znaleckého posudku PhDr. Jaroslavy Roguľovej, v zberateľských kruhoch sú repliky bezcenné, pretože v tomto odbore je hodnota predmetu určená práve jeho pravosťou. Výrobou, zhromažďovaním a predajom replík sa zaoberajú aj stúpenci pravicového extrémizmu (nacizmu, neonacizmu a pod.). V týchto kruhoch sa zriedkavo narazí na originály. Cieľom tu nie je získať alebo vlastniť cenný predmet, ale propagácia a šírenie myšlienok, ktoré tieto predmety symbolizujú. Vykonaným dokazovaním nebolo preukázané, že obžalovaný by bol zberateľom týchto historických predmetov, ich originálov, že by bol registrovaný ako člen klubu vojenskej histórie a pod. U obžalovaného boli nájdené také predmety, ktoré podľa znalkyne PhDr. Jaroslavy Roguľovej nemožno považovať za repliky historických predmetov. Ide predovšetkým o odznak v tvare kruhu s emblémom čierne slnko, odznak v tvare kruhu s nápisom 100% fascista a Dávidova hviezda preškrtnutá. Tieto predmety nezodpovedajú historickým predlohám, sú zložené z rôznych symbolov a emblémov, ktoré so novodobé - dotvorené. V takýchto predmetoch sa účelovo spájajú symboly, ktoré v minulosti označovali rôzne organizácie v súvislosti s Treťou ríšou, nacistickým Nemeckom, fašizmom a vyjadrujú práve tieto hnutia a ideológie. Tým uvedené predmety dostávajú iný, súčasný význam a odkazujú na historické hnutia a režimy, ktoré v minulosti potláčali ľudské práva a slobody. Takéto materiály propagujú alebo hovoria o nacizme a rozvíjajú odkaz nacizmu a neonacizmu v súčasnosti. V takýchto predmetoch zaistených u obžalovaného znalkyňa vylúčila historický motív ich použitia, ide o symboly, ktoré nejakým spôsobom odkazujú na historické hnutia a režimy, ktoré potláčajú ľudské práva a slobody. V prípade týchto predmetov nemožno hovoriť o jednoznačnom korektnom záujme o historickú problematiku.

V kontexte vyššie uvedeného krajský súd hodnotí len ako formálne a účelové konanie obžalovaného, keď do inzerátov ponúkajúcich špecifikované predmety uvádzal, že ponúkané predmety majú slúžiť len pre zberateľov a na zberateľské účely. Len takýto „pro forma“ dodatok v kontexte ostatných vykonaných dôkazov nie je spôsobilým obžalovaného zbaviť trestnoprávnej zodpovednosti za jeho konanie. V tejto súvislosti krajský súd poukazuje tiež na zistenú skutočnosť, že obžalovaný ponúkal viaceré predmety opakovane, teda musel mať k dispozícii viacero rovnakých predmetov alebo musel mať možnosť tieto predmety získať (repliky zberateľskú hodnotu nemajú). Obžalovaný sa v dobe, keď predmety predával, nesnažil dostať svoju činnosť do formy zodpovedajúcej zberateľskej činnosti, nekontaktoval sa s inými zberateľmi, nebol registrovaný v žiadnom zberateľskom združení a vo väčšine prípadov predával repliky materiálov bez významnej zberateľskej hodnoty. Z pohľadu zberateľa sa javí nepochopiteľná aj ním opísaná pohnútko k predaju „zbierky“, keď za situácie, len čo sa dopyčul o prijatí nejakého ústavného zákona, začal svoju zbierku predávať bez toho, aby si zistil relevantné informácie a presvedčil sa, či je jeho konanie skutočne v rozpore so zákonom (v reálnom živote sa zberatelia v podstate len tak ľahko nevzdávajú svojich zbierok, ktoré si zväčša pracne vytvárajú počas dlhšieho časového obdobia). Je tiež nelogické, aby obžalovaný podľa jeho výpovede s vedomím nelegálnosti a problematikosti držby takýchto predmetov tieto prostredníctvom verejnej internetovej siete ponúkal na predaj iným osobám, navyše keď aj ďalšia držba takýchto predmetov ich možnými novými majiteľmi by bola potom nelegálna.

Pokiaľ ide o hitlerovský nacizmus, je zrejme potrebné toto považovať za hnutie zaniknuté, aj keď nachádza svoje vyjadrenie v celom prúde najrôznejších nacistických zoskupení vyznačujúcich sa tým, že glorifikujú nielen jeho idey, ale aj jeho predstaviteľov z doby 2. svetovej vojny. Existujúcim hnutím v tomto zmysle môže byť aj také hnutie, ktoré nadväzuje v modifikovanej podobe na už neexistujúce hnutie, pokiaľ využíva ideológiu, symboly, pozdravy a ďalšie atribúty už zaniknutého hnutia. Tu je potrebné poukázať na súčasné neonacistické hnutia, ktoré práve takéto predmety používajú. Pokiaľ ide

o predmety, ktoré obžalovaný šíril prostredníctvom internetu a predával prostredníctvom internetových sietí a prípadne boli už nájdené počas domovej prehliadky, možno konštatovať, že tieto predmety, repliky sú používané v súčasnej neonacistickej scéne, ktorá sa snaží ideovo nadväzovať na dobový nacizmus.

Obžalovaný poprel, že by prechovával odpor voči Židom ako národu. Na podporu tohto svojho tvrdenia ďalej uviedol, že medzi Židmi má priateľov, konkrétne autorov ako je M. A., ktorý je synom slávneho husľového virtuóza O. A., organizoval besedy na tému židovstva a sionizmu s pánom S.. K osobe E. S. znalec Mgr. Matej Medvecký, PhD. uviedol, že tento vo svojich dielach prezentuje palestínsky pohľad na dianie v Izraeli a jeho dielo bolo kritizované ako antisemitské. M. A. patrí medzi známych popieračov holokaustu a je veľmi často citovaný v neonacistickom prostredí, nakoľko je sám židovského pôvodu. Práve jeho židovský pôvod je často v tejto súvislosti zdôrazňovaný ako argument podporujúci tvrdenia o neexistencii vraždenia židov nacistami.

O ideovom zameraní obžalovaného, ako vyplýva zo znaleckého posudku znalca Mgr. Mateja Medveckého, PhD., svedčia aj vyjadrenia, ako že má odpor „...výlučne k politike ich sionistických predstaviteľov...“, či „...nesúhlasí s politikou sionistov...“. Znalec upozornil, že najmä v prostredí extrémnej pravice je bežné stotožňovanie sionizmu a židovstva, resp. slovo sionizmus, antisionizmus nesúhlas so sionizmom slúži na zakrytie, či zamaskovanie antisemitizmu. V súvislosti s ideovým zameraním obžalovaného je tiež potrebné poukázať na skutočnosť, že obžalovaný mal v počítači v elektronickej podobe uloženú knihu „Moje prebudenie“, ktorej autorom je David Duke, zakladateľ jednej z frakcií Ku - Klux - Klanu, organizácie, ktorá je známa ako rasistická organizácia v južných štátoch USA. Zároveň v počítači obžalovaného boli uložené hudobné záznamy skupín, ktorých texty podporujú idey súčasnej neonacistickej scény. V kontexte predmetov, ktoré obžalovaný ponúkal cez internetové siete, ako aj predmetov nájdených u neho doma pri domovej prehliadke, neobstojí obhajoba obžalovaného, že záznamy mu do počítača mohli uložiť iné osoby, ktoré ho navštevujú. Súbor uložený v počítači obžalovaného zodpovedajú ideovému nastaveniu obžalovaného, predmetom, ktoré ponúkal na sociálnej sieti a boli u neho nájdené, ako bolo toto zistené vykonaným dokazovaním na hlavnom pojednávaní.

Vykonaným dokazovaním v súvislosti s touto žalovanou trestnou činnosťou nebolo preukázané, že obžalovaný by bol historikom, že by v tomto smere vypracovával historické štúdie alebo vykonával zberateľskú činnosť. Vyjadrenia obžalovaného ohľadom vzniku štátu Izrael znalec Mgr. Matej Medvecký, PhD. vyhodnotil ako nepresné a zavádzajúce. Viaceré vyjadrenia obžalovaného znalec považuje za hrubo skresľujúce a manipulujúce historickú realitu. Aj keď obžalovaný na svoju obhajobu uvádzal, že v roku 2017 vytvoril predslav a anotáciu ku knihe Štefana Polakoviča s názvom Z Tisovho boja, ohľadne uvedeného krajský súd dáva do pozornosti, že v prípade tejto žalovanej trestnej činnosti sa jedná o trestnú činnosť z roku 2012 a z tohto obdobia nie je známa žiadna publikačná činnosť obžalovaného súvisiaca s jeho záujmom o históriu.

Aj keď obžalovaný opakovane prejavuje nesúhlasné stanovisko so závermi a názormi znalca Mgr. Mateja Medveckého, PhD., ohľadne uvedeného krajský súd uvádza, že závery znaleckého posudku znalca doposiaľ neboli žiadnym relevantným spôsobom vyvrátené. Znalec svoje závery, ako aj ním prezentované názory náležite a presvedčivo zdôvodnil. Znalec disponuje potrebným vzdelaním, vedomosťami k vypracovaniu znaleckého posudku v tejto trestnej veci a k prezentovaniu ním uvádzaných názorov k danej problematike, je riadne zapísaný v zozname znalcov pre príslušný odbor majúci priamu súvislosť s touto prejednávajúcou trestnou vecou. Krajský súd zastáva názor, že znalec aj pri výsluchu na hlavnom pojednávaní naďalej zotrval na záveroch písomne podaného znaleckého posudku. Nie je na mieste spochybňovanie prameňov, z ktorých znalec čerpal pri vypracovaní znaleckého posudku obžalovaným pokiaľ ide o ich kvantitu a kvalitu. Ako už bolo uvedené, znalec primárne disponuje potrebným vzdelaním a odbornými vedomosťami pre výkon znaleckej činnosti v určitom odbore a jeho zapísaniu do zoznamu znalcov predchádza úspešné absolvovanie odbornej skúšky pred odbornou komisiou. V danom prípade sa jednalo len o vypracovanie v podstate doplnenia predchádzajúceho znaleckého posudku, čomu nepochybne zodpovedá aj okruh prameňov, z ktorých znalec čerpal (samozrejme mimo svojich nadobudnutých odborných vedomostí). Menovaný znalec disponuje potrebnými odbornými vedomosťami a vzdelaním (vrátane zápisu do zoznamu znalcov pre príslušný k tejto veci majúci vzťah odbor), aby mohol urobiť spoľahlivý záver o ideovom zameraní obžalovaného, ktorý má svoju oporu v informáciách zistených o osobe obžalovaného, jeho názoroch zo spisového materiálu, ako aj jeho ústnych prejavov na hlavnom pojednávaní. Pre vyjadrenie sa k

ideovému zameraniu obžalovaného pre potreby prejednávanej trestnej činnosti sú bez akéhokoľvek významu odborné znalosti z odboru psychológie.

Po tom, čo okresný súd dospel k správnym skutkovým zisteniam, následne protiprávne konanie obžalovaného správne právne kvalifikoval ako zločin rozširovania extrémistických materiálov podľa § 422b ods. 1, ods. 2 písm. b) Tr. zák. s poukazom na § 122 ods. 2 písm. a) Tr. zák. v znení účinnom v dobe spáchania skutku (neskorší zákon nie je pre obžalovaného priaznivejší). Jednalo sa o úmyselné konanie obžalovaného podľa § 15 písm. a) Tr. zák., nakoľko obžalovaný chcel spôsobom uvedeným v tomto zákone porušiť záujem chránený týmto zákonom.

V súvislosti s odmietnutím dôkazných návrhov obžalovaného súdom prvého stupňa, krajský súd považuje za potrebné dať obžalovanému do pozornosti nasledovné:

Právo na obhajobu je potrebné chápať ako vytvorenie podmienok pre plné uplatnenie procesných práv obvineného a jeho obhajcu (§ 34 ods. 4 Tr. por.) a zákonný postup pre reakciu orgánov činných v trestnom konaní a súdu na uplatnenie každého obhajovacieho práva. Ak uplatnenie práva na obhajobu spočíva v navrhovaní dôkazov (§ 34 ods. 1 a § 44 ods. 2 Tr. por.), zodpovedá mu povinnosť orgánov činných v trestnom konaní a súdu zaoberať sa každým dôkazným návrhom a najneskôr pred meritórnym rozhodnutím tomuto návrhu buď vyhovieť alebo ho odmietnuť. Za porušenie práva na obhajobu teda nemožno považovať obsah a rozsah vlastnej úvahy orgánu činného v trestnom konaní alebo súdu o voľbe použitých dôkazných prostriedkov pri plnení povinností podľa § 2 ods. 10 Tr. por. a zistenie skutku súdom na podklade dôkazov vykonaných na hlavnom pojednávaní a procesne (rozhodnutím súdu) podložené zamietnutie dôkazných návrhov obžalovaného nemožno považovať za porušenie práva na obhajobu.

Aj krajský súd má za to, že v danej veci nie je dôvodným doplnenie dokazovania v zmysle dôkazných návrhov obhajoby, nakoľko dokazovanie pred okresným súdom bolo vykonané v takom rozsahu, aby bol zistený skutkový stav veci, o ktorom nie sú dôvodné pochybnosti a to v rozsahu nevyhnutnom na rozhodnutie o podanej obžalobe, aby súd mohol vo veci spravodlivo rozhodnúť. Nie je dôvodným doložiť znalecký posudok za čisto subjektívny a neodborný a v tejto súvislosti oboznámenie videozáznamov S. W. a prezidenta USA Bidena. Ako už bolo vyššie podrobne krajským súdom rozobraté, krajský súd takýto názor na znalecký posudok znalca Mgr. Medveckého, PhD. nezdiera a o správnosti záverov znalca nemá žiadne vážnejšie a dôvodné pochybnosti. Znalec bol na hlavnom pojednávaní riadne vypočutý a obžalovaný a jeho obhajca mali možnosť znalcovi klásť otázky. Zároveň nie je dôvodným ani výsluch svedkov X. G. a A. D., ktorí majú potvrdiť prezývku obžalovaného O. D.. K tomuto krajský súd uvádza, že ak by aj svedkovia potvrdili takúto prezývku obžalovaného, uvedené by bolo bez akéhokoľvek vplyvu na rozhodnutie o vine obžalovaného za spáchanie trestnej činnosti, nakoľko ako už bolo vyššie uvedené, užívateľskú registráciu obžalovaného O. D. nie je možné v danej veci hodnotiť izolovane, ale v súvislosti s ďalšími skutočnosťami, na ktoré krajský súd už vyššie podrobne poukázal. Za tohto stavu potom aj krajský súd považuje za stavu veci a zákonu zodpovedajúce odmietnutie dôkazných návrhov obžalovaného podľa § 272 ods. 3 Tr. por.

Okresný súd v potrebnom rozsahu vykonal dokazovanie aj ohľadne rozhodnutia o uložení trestu obžalovanému A. A. za spáchanú trestnú činnosť a v odôvodnení napadnutého rozsudku rozobral dôkazy, na ktoré prihliadal pri ukladaní trestu obžalovanému. Pri určení druhu a výmery trestu obžalovanému A. A. okresný súd sa v súlade so zásadami ukladania trestu v odôvodnení rozsudku vyrovnal najmä s kritériami uvedenými v § 34 ods. 1 a 4 Tr. zák., teda prihliadal na záujmy spoločnosti a obžalovaného, na skutočnosti týkajúce sa spôsobu spáchania činu, jeho následku, zavinenia, priťažujúce a poľahčujúce okolnosti, ako aj na pomery a možnosti nápravy obžalovaného. Okresný súd u obžalovaného správne nezistil žiadnu poľahčujúcu, ani priťažujúcu okolnosť (u obžalovaného neprichádza do úvahy ani priznanie poľahčujúcej okolnosti vedenia riadneho života a to vzhľadom na spáchanie trestnej činnosti v minulosti a hoci aj odsúdenie za túto predchádzajúcu trestnú činnosť má obžalovaný zahladené, nič to nemení na skutočnosti, že skutok v minulosti spáchal). Pri absencii poľahčujúcich a priťažujúcich okolností prichádza do úvahy obžalovanému ukladať trest odňatia slobody v zákonom určenej trestnej sadzbe trestu odňatia slobody na 3 roky až 8 rokov (bez existencie zákonných dôvodov pre úpravu dolnej alebo hornej hranice trestnej sadzby trestu odňatia slobody). Okresný súd obžalovanému trest odňatia slobody uložil na dolnej hranici zákonom určenej trestnej sadzby trestu

odňatia slobody vo výmere 3 roky, pričom pri ukladaní trestu odňatia slobody obžalovanému na úplne dolnej hranici zohľadnil aj dobu, ktorá od spáchania skutku uplynula.

V súvislosti s ukladaním trestu obžalovanému za spáchanú trestnú činnosť, však krajský súd dospel k záveru (zohľadniac v tomto smere aj odvoláciu námietku obžalovaného), že okresný súd pri ukladaní trestu obžalovanému dostatočne nezohľadnil neprímeranú dobu tohto vedeného trestného konania z dôvodov na strane súdu, čo u obžalovaného odôvodňuje ukládanie mimoriadne zníženého trestu odňatia slobody pod dolnú hranicu zákonom určenej trestnej sadzby trestu odňatia slobody podľa § 39 ods. 1 Tr. zák. Uvedené pochybenie však napravil sám krajský súd tak, že rozsudok okresného súdu z dôvodu podľa § 321 ods. 1 písm. d) Tr. por. zrušil vo výroku o treste a následne postupom podľa § 322 ods. 3 Tr. por. sám rozhodol o uložení trestu obžalovanému A. A. aplikujúc ustanovenie § 39 ods. 1 Tr. zák. s obmedzením uvedeným v § 39 ods. 3 písm. e) Tr. zák. V súvislosti so zistením neprímeranej dĺžky vedeného trestného konania voči obžalovanému z dôvodov na strane okresného súdu však krajský súd nezdieľa názor prezentovaný obžalovaným, že by tu boli dôvody až na zastavenie trestného stíhania (takémuto postupu nezodpovedá ani dĺžka vedeného trestného konania, ani rozsah, v akom sa na neprímeranej dĺžke vedeného trestného konania podieľal okresný súd).

Na obžalovaného bola v tejto trestnej veci podaná obžaloba na Okresný súd Čadca dňa 27.3.2013. Z obsahu spisu vyplývajú dlhšie obdobia nekonania vo veci z dôvodu nečinnosti súdu, resp. prekážok v konaní nezavinených obžalovaným, či nedôsledný postup súdu, ktorý mal za následok opakované zrušenie rozsudku súdu prvého stupňa a vrátenie veci na nové konanie a rozhodnutie súdu prvého stupňa a tým predĺženie celkovej dĺžky konania (vyčiarknutie zo zoznamu znalcov znalca doc. JUDr. PhDr. Iva Svobodu, PhD., ktorý vo veci vypracoval znalecký posudok a potreba prirátia iného znalca do konania, ktorý musel vypracovať ďalší znalecký posudok, ďalšia do konania prirátá znalkyňa PhDr. Jaroslava Roguľová po vypracovaní znaleckého posudku nastúpila na materskú dovolenku a pre potreby doplnenia znaleckého posudku musel byť do konania prirátaný nový znalec Mgr. Matej Medvecký, PhD., ktorý potreboval ďalší čas na oboznámenie sa so spisom a vypracovanie znaleckého posudku, odročenie hlavného pojednávania z dôvodu opakovaného ospravedlnenia znalcov, opakované odstupy medzi hlavnými pojednávaniami cca 4 mesiace, určenie termínu hlavného pojednávania 6 mesiacov po vrátení veci okresnému súdu po zrušení druhého v poradí vyhláseného rozsudku okresného súdu odvolacím súdom, zrušenie dvoch predchádzajúcich rozsudkov vyhlásených súdom prvého stupňa dňa 4.12.2017, 31.8.2020 odvolacím súdom a vrátenie veci súdu prvého stupňa na nové prejednanie a rozhodnutie).

Podľa § 39 ods. 1 Tr. zák. ak súd vzhľadom na okolnosti prípadu alebo vzhľadom na pomery páchatel'a má za to, že by použitie trestnej sadzby ustanovenej týmto zákonom bolo pre páchatel'a neprímerane prísne a na zabezpečenie ochrany spoločnosti postačuje aj trest kratšieho trvania, možno páchatel'ovi uložiť trest aj pod dolnú hranicu trestu ustanoveného týmto zákonom.

Ustanovenie § 39 Tr. zák. je jedným z prostriedkov individualizácie trestu a prejavom depenalizácie Trestného zákona. Výnimočnosť použitia § 39 ods. 1 Tr. zák. o znížení trestu odňatia slobody pod dolnú hranicu trestnej sadzby ustanovenej Trestným zákonom vyplýva už zo samotného názvu tohto ustanovenia. Nejde teda o pravidelný postup súdu a tiež preto jeho použitie nemôžu odôvodniť len bežne sa vyskytujúce skutočnosti. Postup podľa § 39 Tr. zák. potom umožňuje riešiť situácie, keď trest odňatia slobody uložený v rámci zákonnej sadzby by nezodpovedal okolnostiam konkrétneho prípadu a keď dolná hranica tohto trestu stanovená v zákone by bola pociťovaná ako prekážka brániaca uloženiu primeranejšieho trestu.

Podľa čl. 48 ods. 2 prvá veta Ústavy Slovenskej republiky každý má právo, aby sa jeho vec verejne prerokovala bez zbytočných prietahov a v jeho prítomnosti a aby sa mohol vyjadriť ku všetkým vykonávaným dôkazom.

Podľa čl. 6 ods. 1 prvá veta Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd pri rozhodovaní o trestnom obvinení je každá dotknutá strana oprávnená na spravodlivé a verejné prerokovanie svojej veci uskutočnené v primeranej lehote nezávislým a nestranným súdom zriadeným zákonom.

Podľa § 2 ods. 4 Tr. por. ak tento zákon neustanovuje niečo iné, postupujú orgány činné v trestnom konaní z úradnej povinnosti; musia trestné veci prejednávať čo najrýchlejšie a dôsledne zachovávať občianske práva zaručené ústavou.

Porušenie práva na prejednanie veci v primeranej lehote je bezpochyby významným zásahom do princípov zaručujúcich právo na spravodlivý proces. Neodôvodnené prieťahy a neprimeraná dĺžka trestného konania sú závažným a nežiaducim javom, ktorý nielen odporuje zmyslu práva obvineného, ale i poškodeného na spravodlivý proces, ale je i v rozpore so základnými zásadami trestného práva a odporuje účelu trestného konania. Súčasne je však nutné konštatovať, že porušenie tohto práva samo osebe nezakladá neprípustnosť trestného stíhania.

Čl. 6 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len Dohovor) je potrebné v prvom rade považovať za pokyn, či apel signatárskym štátom, aby organizovali svoje súdnictvo tak, aby princípy súdnictva v Dohovore zakotvené, boli rešpektované.

Štát prostredníctvom orgánov k tomu určených rozhoduje o obvinených z trestných činov a zaisťuje prípadné potrestania páchatelov. Rozhodovanie o vine a treste v rámci trestného konania je nielen právom, ale predovšetkým povinnosťou týchto orgánov. Je celkom v rozpore so zmyslom čl. 6 Dohovoru, aby orgán činný v trestnom konaní alebo súd, ktorý prieťahy v konaní spôsobil, sa tejto svojej povinnosti zbavil bez toho, aby vyvinul iniciatívu k naplneniu účelu trestného konania, ktorým je práve rozhodnutie o otázke viny a trestu.

Rozsah, v akom sa okresný súd podieľal na neprimeranej dĺžke konania a ako to bolo krajským súdom vyššie konkretizované, považoval krajský súd za primerané zohľadniť v uložení trestu odňatia slobody obžalovanému aplikujúc ustanovenie § 39 ods. 1 Tr. zák. zníženého o jeden rok pod dolnú hranicu zákonom určenej trestnej sadzby trestu odňatia slobody vo výmere 2 roky (nemožno totiž opomenúť, že z obsahu spisového materiálu preukázateľne vyplýva, že aj obžalovaný má svoj zavinený podiel na dĺžke trestného konania, a to z dôvodu opakovanej nemožnosti doručenia predvolania na hlavné pojednávanie obžalovanému, v dôsledku čoho muselo byť hlavné pojednávanie odročené, opakované ospravedlnenie obhajcu obžalovaného z dôvodov na strane obhajcu, pričom obžalovaný nesúhlasil s konaním hlavného pojednávania v neprítomnosti jeho obhajcu). Súčasne sú tu splnené zákonné podmienky na podmienené odloženie výkonu trestu odňatia slobody obžalovanému podľa § 49 ods. 1 písm. a) Tr. zák., keď obžalovaný má v odpise z registra trestov jedno odsúdenie, ktoré má zahladené, pričom v prípade výmery trestu odňatia slobody na 2 roky je možné trest odňatia slobody v takejto výmere podmienčne odložiť. Odvolací súd obžalovanému výkon trestu odňatia slobody podľa § 51 ods. 1 Tr. zák. podmienčne odložil na skúšobnú dobu s probačným dohľadom, nakoľko vzhľadom na povahu spáchanej trestnej činnosti je žiaduce pre dovŕšenie nápravy obžalovaného okrem pôsobenia plynutia skúšobnej doby, ktorá ho má primäť k vedeniu riadneho života, pôsobiť na jeho osobu aj dohľadom probačného a mediačného úradníka, ktorým dohľadom sa má u obžalovaného posilniť účel podmieneného odsúdenia. Vzhľadom na dobu, ktorá uplynula od spáchania trestnej činnosti, ako aj neprimeranú dĺžku vedeného trestného konania, odvolací súd určil obžalovanému skúšobnú dobu s probačným dohľadom na 2 (dva) roky, aj keď obžalovaný spáchal už závažnejší trestný čin - zločin (skúšobnú dobu je možné určiť na 1 až 5 rokov). Zároveň súd obligatórne postupujúc podľa § 51 ods. 2 Tr. zák. ako súčasť probačného dohľadu obžalovanému uložil povinnosť totožnú, aká mu bola uložená okresným súdom a ako sa uvádza vo výroku o treste tohto rozsudku odvolacieho súdu, pričom takúto povinnosť aj odvolací súd určil práve s poukazom na povahu obžalovaným spáchanej trestnej činnosti, pričom splnenie tejto uloženej povinnosti obžalovaným má prispieť k zavŕšeniu jeho prevýchovy a nápravy. Takto uložený trest krajský súd považuje za trest, ktorý splní účel individuálnej, aj generálnej prevencie a ktorý je zároveň objektívnym vyjadrením spáchanej trestnej činnosti a súčasne zohľadňuje primerané zadostučinenie pre obžalovaného za neprimeranú dĺžku vedeného trestného konania voči jeho osobe, s prihliadnutím na súdom zavinený podiel na takejto dĺžke konania. Krajský súd totožne s okresným súdom obžalovanému uložil aj trest prepadnutia vecí špecifikovaných vo výrokovej časti tohto rozsudku za splnenia zákonných podmienok podľa § 60 ods. 1 písm. b) Tr. zák., nakoľko sa jednalo o veci určené na spáchanie trestného činu, pričom v tejto súvislosti krajský súd poukazuje na povahu týchto vecí, ako aj na obsah znaleckého posudku vypracovaného ešte v prípravnom konaní znalcom z odboru elektrotechniky Ing. Jaroslavom Pálešom č. 74/2012 dňa 19.6.2012. Vlastníkom týchto vecí sa priamo zo zákona podľa § 60 ods. 5 Tr. zák. stáva štát, nakoľko tu nie je dôvod pre iné rozhodnutie.

Obžalovaný v rámci odvolania namieta, že okresný súd týmto odvolaním napadnutým a posledným vo veci vyhláseným rozsudkom v podstate pri nezmenenom skutkovom stave rozhodol inak ako v predchádzajúcom rozsudku (aktuálne obžalovaného uznal vinným a predchádzajúcim rozsudkom, ktorý bol odvolacím súdom zrušený, ho spod obžaloby oslobodil). V tejto súvislosti krajský súd poznamenáva, že predchádzajúci oslobodzujúci rozsudok okresného súdu zo dňa 31.8.2020 bol zrušený na podklade odvolania prokurátora uznesením Krajského súdu v Žiline, sp.zn. 2To/5/2021 zo dňa 31.3.2021, keď odvolací súd okresnému súdu vytkol pochybenia pri hodnotení dôkazov a ktoré viedli odvolací súd k zrušeniu predchádzajúceho oslobodzujúceho rozsudku okresného súdu a vráteniu veci okresnému súdu na nové prejednanie a rozhodnutie. V tejto súvislosti krajský súd poznamenáva, že odvolací súd môže súdu prvého stupňa vytknúť chyby pri hodnotení dôkazov vrátane hodnotenia ich vierohodnosti, vrátane vyslovenia vlastného názoru na ich vierohodnosť. V súvislosti s hodnotením dôkazov však odvolací súd musí konkretizovať nesprávnosť úvah, ktorými sa súd prvého stupňa spravoval pri hodnotení dotknutých dôkazov. Takáto chyba môže byť potom aj podkladom pre zrušenie rozsudku súdu prvého stupňa odvolacím súdom. Súd prvého stupňa je viazaný právnym názorom, ktorý vyslovil v zrušujúcom rozhodnutí odvolací súd (§ 327 ods. 1 Tr. por.). Viazanosť súdu prvého stupňa právnym názorom nie je daná, ak vzhľadom na neskoršiu podstatnú zmenu skutkových okolností sa stane právny názor nepoužiteľným, čo však nie je tento prípad.

Vo vyššie uvedenom ide o podstatné dôvody, pre ktoré krajský súd rozhodol tak, ako sa uvádza vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Senát rozhodol pomerom hlasov 3 za a 0 proti.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.